

Elşen Mirişli

*Gəncə şəhəri,
tarixçi*

(əvvəli ötən sayımızda)

Sultan Vahidəddin Səltənat illəri

Sultan Vahidəddin Milli Məclisində keçirilən andığın mərasimindən sonra Tələt Paşa hökumətini vəzifəsində saxlayaraq sarayda bir qərargah qurdı və davam edən Birinci Dünya müharibəsinə buradan izləməyə başlandı. İlk rəsmi açıqlaması isə müharibənin səbəb olduğu qıtlıq və bahalıq qarşı gördüyü təbliğlər haqqında olmuşdu. Müharibə cəbhələrinin açılmışlığı bölgələrdə elan olurmuş həbi vəziyyəti aradan qaldırıdı və bununla da əhalinin rəğbətini qazandı. Ancaq müharibənin gedisi Osmanlıların əleyhinə idi. Fələstin və Suriya əldən çıxmış, Anadoluda torpaqları təhlükə altına düşmüştü. Padşahın fəxri yavarı olan Mustafa Kamal Paşa sultana yoldadığı telegramda sülhden başqa bir çərçəf qalmadığını bildirmişdi (7 oktyabr).

Sultan Vahidəddin İttihadçı hökuməti istehfaya göndərdi və Əhməd Təofil Paşa rəhbərliyində yeni bir hökumət kabinetini qurmayı emr etdi. Məclisin yeni sessiyasının açılışında çıxış edən Sultan Vahidəddin Wilson prinsiplerinin sülh üçün tək yol olduğunu, ordunun cəsərətə başladığı bu vəzifəni şərəflə təmamlamaq istədiyi bildirdi. Bu əsnada sultana telegraf yollayan Mustafa Kamal Paşa yeni qurulacaq hökumət kabinetinin rəhbərliyinin Əhməd İzzət Paşa verilməsini və özünün de Herbi nazır olmasına təklif etdi. Bu təklifi qəbul edən Sultan Vahidəddin 14 oktyabr 1918-ci ildə bu vəzifəni yaverlərindən Əhməd İzzət Paşa verdi. Herbi nazır olan Əhməd İzzət Paşa, yeni qurduğu hökumət kabinetinə Mustafa Kamal Paşa-nın tərəfdarlarından Rauf Orbay və Fethi Okyayı da əlavə etdi. Sultan Vahidəddin gedən sülh danışqlarının rəhbərliyinə bacısı Mədiha Sultanın eri Fərid Paşanı getirmek istəyirdi. Sədrəzəm buna etiraf etdi və Bahriyə naziri Rauf bəyin rəhbərliyindəki türk heyəti Mudros sülhünü imzaladı (30 oktyabr).

Səltənetinin dördüncü ayı tamamlandıqdan əvvəl səltənət dəşən Sultan Vahidəddin vaxt qazanmağa başladı. Dövlətin düşdürüyü vəziyyətdən çıxmak üçün İngiltərə və Fransa yönünlü siyaset aparmağa qərar verdi. Müttefiq dövlətlər isə müharibədə məglub olanları cəzalandırmak istəyirdi. Bu səbəbələ Sultan Vahidəddin müttefiq dövlətlərin gözündə gürəhsizliyi sübut etmək üçün bütün hadisələri İttihadçıların boyununa yuxarıya qalçadı. İstanbula gəlməyə hazırlaşan müttefiq dövlətlərin heyetini qarşılamaq üçün yenidən hökumət qurmağa qərar verdi. Belə ki, fəaliyyətdə olan Əhməd Təofil Paşa hökuməti İttihad və Tərəqqi Cəmiyyətinin öndə gələn üzvlərinin ölkədən gizlice qəşmasına (2-3 noyabr gecəsi) gör yummus və bununla da, onlardan tərəf olduqlarını göstəmişdi. Sultan Vahidəddin bu hökumət kabinetini keçir etmək qərəninin konstitusiyaya zidd olduğunu bildirən Əhməd İzzət Paşa hökuməti isə keçir etmək öz istəyi ilə istehfa verdi (8 noyabr).

Sultan Vahidəddin, yeni hökuməti qurmayı 73 yaşındaki qudası Əh-

məd Təofil Paşa (qızı Fatma Ülviyyə Sultan paşasının oğlu ile evli idi) tapşırıldı. İki gün sonra isə 60-cıdan ibarət müttefiq dövlətlər donanması İstanbulda daxil oldu (13 noyabr). Təofil Paşa hökumətinin məclisde təsdiqlənməsindən sonra mətbuat açıqlaması vəren Sultan Vahidəddin mühabibə əsasında baş verenlərin təqsirkarının xalq deyil, İttihad və Tərəqqi hökuməti olduğunu və İngiltərə ilə dostluğun davamı üçün əlindən gələni edəcəyini bildirdi. Yenice qurulan hökumətdən isə İttihadçıların mühabimə edilməsi üçün dərhal fövqəladə bir məhkəmə qurulmasını istədi.

Məclis-i Məbusan isə fövqəladə məhkəmənin çağrılması hüququnun konstitusiyaya görə özürlərinə aid oldu-

münasibətini öyrənməyə çalışdı. Diyarbakırın keçmiş valisi Rəşid bəyin həbsdən qaçması (25 yanvar) İngilislərin təzyiqlərinin artmasına səbəb oldu. Daha öncə Daxili işlər naziri İzzət bəy tərəfindən İngilislərə adı verilen 60 nəfərin 30-u həbs edilmişdi. İngilislər bunlardan 23-nün onlara təslim edilməsini tələb edirdi. Hökumət isə bu təklifi qəbul etmədi.

Bu əsnada İstanbulda gələn fransız generalı d' Esperey, sultanın və hökumətin prosesləri uzatmasından beşərək toplantı əsgərləri ilə saraya gələcəyini və istədikdərini alacaqlarını söyləyərək sarayı təhdid etdi. Sədrəzəm fransız saflarına çağrıdı. Fransızlar adını verdikdəri 36 nəfərin həbs edilməsini istədilər. Müttefiq dövlətləri ilə 3 aydır razılığa gələ bilməyən hökumətə etirazını bildiren

da 9-cu Ordu müffetişliyin təyin edildi (30 aprel). Sultan Vahidəddin İzmirin işgalindən sonra istehfa veren Fərid Paşa rəhbərliyində İkinci hökumət kabinetini qurdı (19 may). Yeni qurulan hökumət həbs olunan 23 milliyətçini azadlığa buraxdı və məhkəmə prosesini isə təxir salındı. Sultanın sarayda çağırıldığı səltənet şurasında (26 may) artıq ölkənin yadəllilərdən azad edilmesi qərara alındı. Bundan narahat olan müttefiq dövlətlər həbs olunan 67 siyasi məhbusu Malta adasına sürgün etdi (27 may). Nəhayət, müttəfiqlərin hökuməti Paris konfransına dəvət etməsi nəticəsində münasibətər yaxşılaşdı və İttihadçıların həbsi davam etdi.

Yunan işgalinə qarşı toplanan siyasi cəmiyyətlərin başlığı silahlı mübarizə getdikcə güclənmişdi. Ingil-

nilərin yaşadıqları yerlərdə islahat keçiriləcək" müdəddəsi yer almışdı. Rusiya, İngiltərə və Almaniya Osmanlı İmparatoriyasını parçalamaq planları qurmuşdular. 1878-ci ildə Berlin sazişinin imzalanması ilə ermənilərə islahat aparmaq üçün Van şəhərində Qara Xaç Cəmiyyəti quruldu. Osmanlı İmparatoriyasında heç bir erməni vilayəti olmadığı üçün bu layihələr uğursuzluqla nəticələndi. İngilislərin idəya babalığı və Rus mamaçalığı ilə 1878-ci ildə ölmüş sayılan qaraçılara bənzər xalq tarix səhnəsinə çıxdı. "Hıncak" 1881-ci ildə Cenevrədə, "Daşnakşütün" isə 1889-cu ildə Tbilisidə yaradılmışdı. Onlar Osmanlı bankına basqın etdilər, Sultan II Əbdülhəmədi qətlə yetirinərə çələndər. Osmanlı tərəfdarları olanları, ermənilərə dəstəkləməyənleri və dövlət adamlarını öldürdü. Onlar Osmanlı bankına basqın etdilər, Sultan II Əbdülhəmədi qətlə yetirinərə çələndər. Osmanlı tərəfdarları olanları, ermənilərə dəstəkləməyənleri və dövlət adamlarını öldürdü. Sultan II Əbdülhəmədin cümlə namazından sonra şeyxülislamla bir dəqiqliq görülməsi ona sui-qəsddən qəzəbə kömək etdi

400 çadırla qurulan Dünya Dövləti-Osmanlı İmperatorluğu

günə iddia edərək hadisəyə etirazını bildirdi. Sultan Vahidəddin isə bu çətin vəziyyətdən çıxmak üçün dövlətin tek əldən idarə edilməli olduğunu anladı və konstitusiyanın ona verdiyi hüquqla Məclis-i Məbusanı keçir etdi (21 dekabr). Yenə konstitusiyaya görə, növbəti 4 ayda keçirilməli olan seçimləri ölkənin işğal altında olması bəhanəsi ilə təxirə saldı. Onun mütləqiyətə yönəlməsində, əlbəttə ki, xarici faktorla-

Sultan Vahidəddin sərt üslubundan narahat olan Təofil Paşa istehfa verdi və Fərid Paşa sədrəzəmə getirildi (4 mart).

Yeni hökumətə keçmiş sədrəzəmlərdən Səid Həlim Paşa da daxil olmaqla İttihad və Tərəqqi Cəmiyyətinin öndə gələnlərini həbs etdi. Yozqatın Boğazlıyan bölgəsinin qubernatoru olan Mehmed Kamal bəyin mühabiməsi dərhal nəticələndi

lislər bu milliyətçi hərəkatın arxasında İttihadçıların olduğunu iddia edərək sultana təzyiq edir və Mustafa Kamal Paşa-nın geri çağrılmasını tələb edirdi. Bu əsnada sultana yaşıdığı Yıldız sarayında böyük bir yanım çıxdı (8 iyun). Bütün əşyaları yanın və son anda xilas olan Sultan Vahidəddin "Milletimin ocağı" yanıb, mən onu düşünürəm. Menim evim yanmış, nə önmə var?" dedi.

Rusiya, İngiltərə və Almaniya Osmanlı İmparatoriyasını parçalamaq planları qurmuşdular. 1878-ci ildə Berlin sazişinin imzalanması ilə ermənilərə islahat aparmaq üçün Van şəhərində Qara Xaç Cəmiyyəti quruldu. Osmanlı İmparatoriyasında heç bir erməni vilayəti olmadığı üçün bu layihələr uğursuzluqla nəticələndi. İngilislərin idəya babalığı və Rus mamaçalığı ilə 1878-ci ildə ölmüş sayılan qaraçılara bənzər xalq tarix səhnəsinə çıxdı. "Hıncak" 1881-ci ildə Cenevrədə, "Daşnakşütün" isə 1889-cu ildə Tbilisidə yaradılmışdı. Onlar Osmanlı bankına basqın etdilər, Sultan II Əbdülhəmədi qətlə yetirinərə çələndər. Osmanlı tərəfdarları olanları, ermənilərə dəstəkləməyənleri və dövlət adamlarını öldürdü. Sultan II Əbdülhəmədin cümlə namazından sonra şeyxülislamla bir dəqiqliq görülməsi ona sui-qəsddən qəzəbə kömək etdi

rin da təsiri vardi. Keçmiş müttefiqlərinən Bolqar çarı oğlu III Borisin (1918-1943) lehine taxtdan çəkilmişdi. Alman imperatoru II Vilhelm (1888-1918) taxtdan çıxılmış və respublikala edilmişdi. Avstriya-Macaristan imperatoru I Frans İosif (1867-1916) də taxtdan çıxıldı. Avstriya və Macaristan respublikaları yaranmışdı. Sultan Vahidəddin qorxusunu isə İstanbulun əldən çıxmazı, xilafet və selənetin aradan qaldırılması idi.

Sultan VI Mehmed Vahidəddin hökumətin içində olan İttihadçıların üzvlərinin uzaqlaşdırılması üçün Təofil Paşa rəhbərliyində İkinci hökumət kabinetini qurdı (13 yanvar). İkinci Təofil Paşa hökuməti sultana yaxın şəxslərdən ibarət idi. Sultan Vahidəddin kütükləvi həbslərə başlamadan önce Fərid Paşa vasitəsi ilə İngilislərin prosesə

və edam cəzası şeyxülislamın fətvası ilə sultanın imzasıyla təsdiqləndi. Bayezid meydənində edam olunan və milli şəhid olan edilən Mehmed Kamal bəyin cəməzəsinin universitet tələbələrinin əlli üzərində bayraqa büküllü olaraq daşınması müttefiq dövlətlərinə narazı saldı. Paris konfransına təmsilçi göndərəmə istəyi və sultannın məsələni müzakire etmək üçün tələb etdiyi məsul şəxslərlə görüş baş tutmadı. Müttefiq dövlətlər hökumətin bütün işlərinə qarışdı. Digər yandan sultan, Anadoluda və Rumeliyə şahzadələrin rəhbərliyi ilə göndərdiyi nəşəhət Heyyətləri ilə xalqı sakitləşdirməyə çalışardı.

Müttefiq dövlətləri ictimai asayışın təmin edilməsi üçün Osmanlı zabitlərinin Anadoludakı birləşmələrə qoşulmasına icazə verdi. Mustafa Kamal Paşa

Saxta Soyqırım yalam

1812-ci ildən başlayaraq ABŞ, İngiltərə, Almaniya, Fransa, Rusiya, Avstriya və İtalya Osmanlı İmparatorluğu torpaqlarında missionerlik məktəbləri açmışdır. Təbii ki, onlara rəhbərliyi isə ABŞ edirdi. Hətta 1845-ci ildə gelən Amerika missionerləri məktəbləri açmaqla başladılar və burada yalnız qeyri-müsəlmanlar qeydiyyatdan keçidilər. Əsirin sonlarında yalnız Almaniya, İngiltərə, Fransa və ABŞ tərəfindən qurulan məktəblərin sayı 1244 idi və bunlardan 625-i ABŞ-a məxsus idi. Bu məktəblərdə milliyətçilik fikri yalnız Osmanlı İmparatoriyasında xristianların beyninə yerdilirdi. 1877-1878-ci illərdə Osmanlı-Rusiya mührələri zamanı imzalanan San-Stefano (Yaşılıkoy) sülh müqaviləsinin 61-ci maddəsində "ermə-

nilərin yaşadıqları yerlərdə islahat keçiriləcək" müdəddəsi yer almışdı. Rusiya, İngiltərə və Almaniya Osmanlı İmparatoriyasını parçalamaq planları qurmuşdular. 1878-ci ildə Berlin sazişinin imzalanması ilə ermənilərə islahat aparmaq üçün Van şəhərində Qara Xaç Cəmiyyəti quruldu. Osmanlı İmparatoriyasında heç bir erməni vilayəti olmadığı üçün bu layihələr uğursuzluqla nəticələndi. İngilislərin idəya babalığı və Rus mamaçalığı ilə 1878-ci ildə ölmüş sayılan qaraçılara bənzər xalq tarix səhnəsinə çıxdı. "Hıncak" 1881-ci ildə Cenevrədə, "Daşnakşütün" isə 1889-cu ildə Tbilisidə yaradılmışdı. Onlar Osmanlı bankına basqın etdilər, Sultan II Əbdülhəmədi qətlə yetirinərə çələndər. Osmanlı tərəfdarları olanları, ermənilərə dəstəkləməyənleri və dövlət adamlarını öldürdü. Sultan II Əbdülhəmədin cümlə namazından sonra şeyxülislamla bir dəqiqliq görülməsi ona sui-qəsddən qəzəbə kömək etdi

1912-ci il fərmanından sonra həzirlanmış sənəddə Osmanlı torpaqlarında 644 min 900 ermənin yaşadığı göstərilir. Kastamonu və İstanbul-dakı ermənilər sürgün edilmişdir. Əldən qaldılar. Ethnik bir qrupun məhv edilməsindən isə səhəbat gedə bilər. O zaman geri qayıtmayıb Amerikaya köçən 218 min erməni var idi. 1923-cü ildə Amerika və Türkiye arasında imzalanan müqavilə ilə Amerikadakı ermənilərə 1 milyard 300 milyon dollar təzminat verilmişdi. Terorçuların deportasiya qərarı vətəndaşlığını düzgün qərar iddi. (ardı var)